

Hana Charousová

Sociální úkol církve a programové dokumenty Evropské unie

Posudek vedoucího diplomové práce

Práce má 79 stran vlastního textu a dalších 13 stran příloh.

Autorka provedla závažný teologický krok, kterým je spojení teologického a sekulárního náhledu do jednoho, totiž do otázky finančních zdrojů pro zajištění některých aktivit církve.

Z eklesiologického hlediska je v této práci církev viděna jako součást sekulární společnosti zároveň stojící mimo ni a plnící specifický úkol vůči ní.

Autorka práce napřed pohlíží na církev, na její poslání ve veřejné sféře dnešního světa, na její sociální nauku, na vztah církví a státu, na působnost církví v ČR a jejich postavení v Evropské unii.

V další kapitole se zabývá Evropskou unií a její sociální politikou, programovými dokumenty, hospodářskou a sociální soudružností a strukturálními fondy.

Následující kapitola pak předkládá syntézu dvou náhledů: křesťanských etických a sociálních požadavků na jedné straně a operačních programů EU na druhé. To se konkretizuje v tématech rovných příležitostí, udržitelného rozvoje, informační společnosti a podpory místním iniciativám.

Závěrečná kapitola nastiňuje praktický postup při čerpání finančních prostředků z fondů EU, a to včetně hlediska administrativního a včetně příkladů možných projektů. V této závěrečné kapitole dochází k naplnění významná idea celé práce, totiž že mezi církví a ostatní společností nestojí či nemá stát hráz, že církev má nějaké poslání ve společnosti a má pro ni být přínosem, ale i obráceně, že církev čerpá a má čerpat z ostatní společnosti inspiraci a také finanční prostředky pro svůj život.

Tímto přístupem se předkládá jistá „politizace“ náboženského života: církev si nežije sama pro sebe ve svém vlastním světě, nýbrž stojí v otevřeném společenském prostoru, který je i jejím vlastním prostorem. Poslání církve je velmi významně i ve společnosti a jejím životě, ne jen v bohoslužbě, společenství, modlitbě. Ve svém společenském poslání spolupracuje církev se všemi, kteří sledují stejné cíle jako ona: Naplnění smysluplného života člověka v tomto i onom světě.

Zároveň je to krok k jisté „teologizaci“ zásad Evropské unie: lidské životní hodnoty, kulturní i náboženské hodnoty jsou vážně brány v úvahu.

Příkladem realizace těchto zásad je skutečnost, že církev může čerpat z fondů EU a prostředků užívat k naplňování cílů, které má s EU společné.

Tento záměr se autorce v její práci zdařil poměrně solidním způsobem přes určitý nedostatek v analýze sociální nauky církve a jejího sociálního poslání. Problematika strukturálních fondů EU je autorce zřejmě bližší.

Po formální stránce není vůči práci výhrad.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze 22.5.2006

Libor Ovečka, vedoucí práce